

LÍNIA DIRECTA

amb la Campanya de Normalització Lingüística

II

Palma
1992

Línia Directa

© Aina Moll

Producció: Campanya de Normalització Lingüística de les Illes Balears

Fotocomposició: Documenta Balear s.a.

Impressió: Antoni Rotger

Dipòsit Legal: PM-1.364/1991

VI

Una carta encoratjadora

El dilluns 9 de setembre ens arribà per Fax una carta que ens ha omplert de goig. La transcrivim literalment, sense la més mínima modificació:

Benvolguts amics:

Som un andalús de naixement i sang: he après català per diversos motius, entre d'altres perquè em sent mallorquí, però no ha estat la necessitat un d'aquests. És per això que voldria fer la meva petita contribució a aquesta campanya dient a la gent que no es preocupin tant del nom de la llengua que fan servir, això és poc important, i sí ho és que es perdi.

No puc explicar amb paraules l'orgull que em produeix poder xerrar mallorquí, i estic segur que aquesta sensació l'hagués pogut tenir abans si m'haguessin parlat en català tothom des del principi.

Felicitats per la Campanya en general, per línia directa, per tot.

Euclides Rendón Màrquez

P.S.- Perdonau les faltes ortogràfiques. Ah! si no és necessari m'agradaria que no sortís el meu nom. Si ho és, AVANTI!, allò que feis és molt més important que el meu empegement.

Estic segura que la majoria dels lectors no trobaran cap falta en aquest text, i que els qui n'hi trobin qualcuna convindran amb mi que no té cap importància. Ja voldríem que tots els autòctons amb carrera universitària fossin capaços d'escriure tan bé el català! D'altra banda, el contingut reflecteix allò que consideram l'ideal de persona vinguda de fora i integrada plenament a la nostra terra (cosa perfectament compatible, d'altra banda, amb el ple manteniment dels lligams amb la llengua i la cultura d'origen). Per això hem considerat necessari que la carta aparegués signada (no fos cas que qualcú es pensàs que l'hem inventada!). Com que el senyor Rendón consignava el seu telèfon, li hem telefonat per explicar-li-ho, i ens ha ratificat de bon gust el permís —de passada, hem tengut ocasió de comprovar que parla el català (en la modalitat mallorquina) tan bé com l'escriu.

Des de **Línia Directa** li volem donar novament les gràcies per la seva iniciativa, i demanar als lectors que aprofitin la contribució que ell ha volgut fer a la Campanya: els catalanoparlants, encaixant la fina crítica que fa al nostre vici de canviar de llengua amb qualcú que parla castellà, i els castellanoparlants intentant seguir el seu exemple. És ver que a hores d'ara un castellanoparlant no té necessitat d'aprendre català, però també és ver que l'esforç de fer-ho queda amplament compensat per la plena integració a la terra mallorquina: per més que un "se senti mallorquí", no ho és plenament, ni ho és considerat del tot, si no parla la llengua de Mallorca. És possible que no se n'adoni (fins i tot molts de mallorquins catalanoparlants no en són conscients), però si l'arriba a aprendre, ho comprovarà.

Deixau-me dir finalment que voldria que tots els mallorquins nascuts aquí i que han parlat sempre la llengua de Mallorca sentissin **l'orgull de poder xerrar mallorquí** que el senyor Rendón proclama. De poder-lo xerrar i escriure, i de fer-lo servir en qualsevol ocasió, i fer-lo conèixer fora del nostre territori, com el nostre principal signe d'identitat.

Un altre motiu de satisfacció

Tenim notícies que a un Institut de Mallorca ha arribat un professor nou castellanoparlant, procedent de Múrcia, que abans de venir ha après català amb el mètode multimèdia “Digui, digui...” i demana als companys que li parlin sempre en mallorquí, perquè el vol practicar. Sembla que la seva actitud causa sorpresa i admiració, i es comprèn perquè ara per ara és extraordinària. La nostra felicitació per a ell, i per als mallorquins en general el consell de satisfer totalment la seva demanda, i de fer extensiva aquesta actuació amb tots els castellanoparlants d'aquí. Si tots ho feim així, aviat qualsevol persona de fora que vulgui venir a viure entre nosaltres prendrà la mateixa decisió que ara agraïm i admiram en aquest professor.- **A. M.** (16/12/91).